

gospodarstw, obejmujących powyżej sto morgów, którzy swój kontyngent odstawili, udziela indywidualnego zezwolenia na prowadzenie wolnego handlu płodami rolnymi, kontyngentowaniu podlegającymi.

Ministrowi Aprowizacji przysługuje prawo zarządzić przymusowy wykup u producentów, posiadających gospodarstwa powyżej 40 morgów ziemi ornej po cenach, oznaczonych przez Ministerstwo Aprowizacji i Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, po wysłuchaniu opinii Państwowej Rady Aprowizacyjnej, wszelkich jadalnych ziemioplodów, tak nieobjętych zarówno jak i objętych niniejszą Ustawą, a pozostałych po dostarczeniu kontyngentu, z uwzględnieniem istotnych potrzeb spożywczych i gospodarczych producentów.

Prawo przymusowego wykupu może być stosowane i do ziemioplodów, znajdujących się w posiadaniu nabywców.

Art. 2. Wykonanie niniejszej Ustawy poleca się Ministrowi Aprowizacji.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Aprowizacji:

St. Śliwiński

41.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Pracy i Opieki Społecznej

w sprawie zmiany terytorjum okręgu Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, oraz w sprawie przekazania temuż Zakładowi tymczasowo wykonywania ubezpieczenia górników w b. zaborze austriackim.

Na podstawie § 9 ust. 3 austriackiej ustawy o ubezpieczeniu od wypadków z dn. 28 grudnia 1887 L. 1 Dz. U. P. z r. 1888 oraz § 19 ustawy o ubezpieczeniu od wypadków robotników górniczych z dn. 30 grudnia 1917 L. 523 Dz. U. P. i na zasadzie porozumienia z Rządem Krajowym Księstwa Cieszyńskiego postanawiam co następuje:

Art. 1. Uchyła się rozporządzenie austriackiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 22 stycznia 1889 L. 11 Dz. U. P., którym ustalono okręg terytorjalny Zakładu Ubezpieczenia Robotników od wypadków we Lwowie i postanawia się, że okręg Zakładu Ubezpieczenia Robotników od wypadków we Lwowie obejmować ma całą b. Galicję i tę część Śląska austriackiego, która pozostaje pod zwierzchnim zarządem Rady Narodowej w Cieszynie.

Art. 2. Wszystkie przedsiębiorstwa, podlegające obowiązkowi ubezpieczenia w myśl ustawy z dn. 28 grudnia 1887 Dz. U. P. L. 1 z r. 1888

oraz ustawy z dn. 20 lipca 1894 L. 168 Dz. U. P., działające na terytorjum, oznaczonem w art. 1, mają być ubezpieczone od 1-go stycznia 1919 w Zakładzie ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie.

Art. 3. Zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie przekazuje się tymczasowo wykonywanie na terytorjum, w art. 1 określonym, ubezpieczenia robotników górniczych, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia w myśl postanowień § 1 i 2 ustawy z dn. 30 grudnia 1917 L. 523 Dz. U. P. w Zakładzie ubezpieczenia od wypadków robotników górniczych w Wiedniu, za czas od 1-go stycznia 1919 r. począwszy.

Zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie przekazuje się również wszelkie dotychczasowe prawa i obowiązki Zakładu ubezpieczenia od wypadków robotników górniczych w Wiedniu wobec przedsiębiorstw w ust. 1 określonych i pracowników w tych przedsiębiorstwach zatrudnionych.

Art. 4. Zaliczenie przedsiębiorstw do kategorii i klas niebezpieczeństwa, dokonane przez Zakłady, wymienione w art. 2 i 3, pozostają w mocy do dnia 31-go grudnia 1924, względnie do odwołania. Taryfa opłat Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków dla Moraw i Śląska w Bernie oraz taryfa Zakładu ubezpieczenia od wypadków robotników górniczych w Wiedniu pozostają niezmienione.

Art. 5. Właściciele przedsiębiorstw w art. 2 i 3 wymienionych, względnie ich pełnomocnicy, zgłoszą w przeciągu dni 30, licząc od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, swe przedsiębiorstwa w Zakładzie ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, dołączając orzeczenie o zaliczeniu wydane przez Zakład ubezpieczenia robotników od wypadków dla Moraw i Śląska w Bernie oraz przez Zakład ubezpieczenia od wypadków robotników górniczych w Wiedniu. Przedsiębiorstwa nowo otwarte winny być zgłoszone w terminie 14-dniowym w myśl § 18 i 19 ustawy z dnia 28 grudnia 1887, a to pod grozą następstw § 52 tejże ustawy.

Art. 6. Właściciele przedsiębiorstw, w art. 3 wymienionych, względnie ich pełnomocnicy, obowiązani są przedłożyć Zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie obliczenia opłat za ubiegłe okresy płatności i przesłać temu Zakładowi przypadające opłaty, o ile nie uiszcili już tych opłat w Zakładzie ubezpieczenia od wypadków robotników górniczych w Wiedniu.

Przedsiębiorcy, którzy uczynili już zadość ciążącemu na nich obowiązkowi przedłożenia obliczeń, względnie uiszczenia opłat za czas od 1-go lipca 1918, winni przedłożyć Zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie dowody, że obowiązek ten rzeczywiście wypełnili.

Art. 7. Doniesienia o wypadkach, zaszłych w czasie od 1-go stycznia 1919 w przedsiębiorstwach, wymienionych w art. 3, które przedsiębiorcy względnie ich zastępcy obowiązani są wnosić po myśli § 29 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 do władz politycznych 1-ej instancji, władze te mają po myśli § 30 powołanej ustawy odsyłać bezzwłocznie Zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie.

Akta dochodzeń wypadkowych, nieukończonych do dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, mają być przesłane zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie.

Art. 8. Ubezpieczeni, którzy przed 1-ym stycznia 1919 roku pobierali renty z Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków dla Moraw i Śląska w Bernie oraz Zakładu ubezpieczenia od wypadków robotników górniczych w Wiedniu, przedłożą w przeciągu 3-miesiący orzeczenia rentowe, wy-

dane przez te Zakłady, Zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie.

Art. 9. Działalność sądów rozjemczych w Krakowie i Drohobyczu, powołanych do życia rozporządzeniem Ministerstwa Sprawiedliwości, Ministerstwa Robót Publicznych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z d. 26 listopada 1914 № 339 Dz. U. P., będzie uregulowana osobnem rozporządzeniem właściwych władz.

Art. 10. Czynności, wynikłe z postanowień niniejszego rozporządzenia w sprawach ubezpieczenia robotników górniczych od wypadków, sprawuje dotychczasowy Zarząd Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, aż do dalszego rozporządzenia.

Art. 11. Rachunkowość w zakresie czynności, przekazanych Zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, prowadzona będzie odrębnie.

Art. 12. Władze i instytucje, które na mocy polecenia Starostwa Górniczego w Krakowie wypłacały i przyznawały renty uszkodzonym, jakoteż przyjmowały opłaty od przedsiębiorców, przedłożą Zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie w przeciągu miesiąca od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia wykazy rent wypłaconych, wykazy rent przyznanych i wykazy pobranych od przedsiębiorców opłat.

Art. 13. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1919 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

E. Pełtowski

42.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

w przedmiocie organizacji oddziałów Policji Państwowej, pełniących służbę na kolejach, na obszarze Województw: Warszawskiego, Lubelskiego, Kieleckiego, Łódzkiego i Białostockiego, wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych na zasadzie art. 9 ustawy o Policji Państwowej z dnia 24 lipca 1919 r. (Dz. Praw № 61, poz. 363).

Art. 1. Celem zapewnienia bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego na kolejach, wyznacza się specjalne oddziały policji państwowej, których działalność ogranicza się w zasadzie na teren kolejowy.

Art. 2. Oddziały w obrębie danego okręgu policyjnego podlegają służbowo, gospodarczo i administracyjnie bezpośrednio odnośnym Komendom Okręgowym.

Art. 3. Stosownie do potrzeb i w zależności od lokalnych warunków oddziały te w obrębie danego okręgu dzielą się na poszczególne komisaryjaty kolejowe, obejmujące określony odcinek linii kolejowej.